

Amin

M Horlaci

Amin!

Plânge teiul sacru coplesit de dor
Luna se coboară peste Ipotești,
Tu, Luceafăr blând, îmbătat de-Amor
Printre stele multe, încă strălucești.

Veronica-i vie, șade la fereastră
Ea trăiește-n tine, tu, trăiești prin ea,
Poezia crește ca o floarea-albastră
C-ai sădit-o tainic în grădina mea.

Doarme Ipoteștiul, teiul se înclină
Versul înflorește în suflet senin,
Tu, Luceafăr blând, slovă de lumină
Ești în poezie, ultimul, Amin.

M Horlaci